

POSTANOWIENIE

Dnia 27 października 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa C. G. i J. G
przeciwko B. S. i B. S.
o rozwiązanie umowy dożywocia,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 27 października 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powodów
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 16 grudnia 2015 r., sygn. akt VI ACa (...),

- I. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i nie obciąża powodów kosztami postępowania kasacyjnego,**
- II. przyznaje radcy prawnemu P.H. od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w (...) kwotę 5.400 (pięć tysięcy czterysta) zł, powiększoną o należny podatek od towarów i usług, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodom z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżący oparli wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania na jej oczywistej zasadności (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.).

Zgodnie ze stanowiskiem judykatury, odwołanie się do przesłanki oczywistej zasadności skargi kasacyjnej wymaga przedstawienia w czym wyraża się „oczywista zasadność” skargi oraz argumentacji wykazującej na to, że istotnie skarga jest oczywiście uzasadniona. Chodzi tu o wykazanie kwalifikowanej postaci naruszenia prawa materialnego lub procesowego, polegającej na jego oczywistości widocznej *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 18 czerwca 2008 r., III CSK 110/08, nie publ. i z dnia 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, nie publ.).

Skarżący wyводу takiego nie przedstawili. Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania stanowi w istocie polemikę z ustaleniami faktycznymi przyjętymi za podstawę zaskarżonego wyroku, co - w świetle art. 398³ § 3 k.p.c. - jest niedopuszczalne. Ponadto dotyczy obszaru mieszczącego się w zakresie swobodnej oceny sędziowskiej, w odniesieniu do której Sąd Najwyższy nie dopatrywał się rażącego, widocznego *prima facie*, naruszenia powołanych przepisów. Nie można zatem uznać, że przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania została w sposób właściwy wykazana.

Z tych względów odmówiono przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).